

Rådets förordning (EG) nr 116/2009 av den 18 december 2008 om export av kulturföremål

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133,

med beaktande av kommissionens förslag,

och av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EEG) nr 3911/92 av den 9 december 1992 om export av kulturföremål har ändrats flera gånger på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(2) För att upprätthålla den inre marknaden behövs regler för handeln med tredjeland för att skydda kulturföremål.

(3) Det tycks vara nödvändigt att vidta åtgärder särskilt för att säkerställa att export av kulturföremål underkastas enhetlig kontroll vid gemenskapens yttre gränser.

(4) Ett sådant system skulle kräva att ett tillstånd utfärdat av den behöriga medlemsstaten uppvisas före export av kulturföremål som omfattas av denna förordning. Detta gör det nödvändigt med en klar definition av tillämpningsområdet för sådana åtgärder och hur dessa ska genomföras. Tillämpningen av systemet bör vara så enkel och effektiv som möjligt.

(5) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.

(6) Med hänsyn till den betydande erfarenhet som medlemsstaternas myndigheter har genom tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen bör den förordningen tillämpas i denna fråga.

(7) Bilaga I till denna förordning syftar till att klargöra de kategorier av kulturföremål som bör ges särskilt skydd i handeln med tredjeland, men är inte avsedd att inverka på medlemsstaternas definition av nationella skatter i betydelsen enligt artikel 30 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 – Definitioner

[5501] Utan att det påverkar medlemsstaternas befogenheter enligt artikel 30 i fördraget ska termen *kulturföremål* i denna förordning avse de föremål som anges i bilaga I [5513].

Artikel 2 – Exportlicens

[5502] 1. Export av kulturföremål till länder utanför gemenskapens tullområde ska kräva uppvisande av en exportlicens.

2. Exportlicensen ska utfärdas på begäran av den berörda personen

a) av en behörig myndighet i den medlemsstat inom vars territorium kulturföremålet i fråga lagligen och definitivt befann sig den 1 januari 1993,

b) eller därefter, av en behörig myndighet i den medlemsstat inom vars territorium kulturföremålet befinner sig antingen efter lagligt och definitivt avsändande från en annan medlemsstat, eller efter import från tredjeland, eller efter

återinförelse från tredjeland efter lagligt avsändande från en medlemsstat till det landet.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 får emellertid den medlemsstat som är behörig enligt punkt a eller b i första stycket avstå från att kräva exportlicens för de kulturföremål som specificeras i den första och andra strecksatsen i kategori A.1 i bilaga I [5513], om de är av begränsat arkeologiskt eller vetenskapligt intresse och förutsatt att de inte kommer direkt från utgrävningar, från fynd eller från arkeologiska fyndplatser i en medlemsstat och att deras förekomst på marknaden är laglig.

Exportlicens kan nekas enligt denna förordning om kulturföremålen i fråga omfattas av lagstiftning som skyddar nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde i den berörda medlemsstaten.

Om det är nödvändigt ska den myndighet som anges i b i första stycket ta kontakt med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat från vilken kulturföremålet i fråga kom och särskilt de behöriga myndigheterna enligt rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium.

3. Exportlicensen ska gälla inom hela gemenskapen.

4. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 är direkt export från gemenskapens tullområde av nationella skatter som har konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde men som inte är kulturföremål i denna förordnings mening underkastad den exporterande medlemsstatens nationella lagstiftning.

Artikel 3 – Behöriga myndigheter

[5503] 1. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med en förteckning över de myndigheter som har befogenhet att utfärda exporttillstånd för kulturföremål.

2. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över myndigheterna och varje ändring i denna förteckning i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4 – Uppvisande av licensen

[5504] Exportlicensen ska uppvisas som stöd för exportanmälan i samband med tullformaliteter vid den tullanstalt som är behörig att godta anmälan.

Artikel 5 – Begränsning av behöriga tullanstalter

[5505] 1. Medlemsstaterna får begränsa antalet tullanstalter som är behöriga att handlägga ärenden om export av kulturföremål.

2. Medlemsstater som använder sig av den möjlighet som ges i punkt 1 ska meddela kommissionen vilka tullanstalter som är behöriga.

Kommissionen ska offentliggöra denna information i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

[5505:1] Förteckning över tullkontor med befogenhet att handlägga ärenden om export av kulturföremål, offentliggjord i enlighet med artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 116/2009

2018/C 230/10

Medlemsstat	Tullkontor	Region (om tillämpligt)
BELGIEN	Alla tullkontor	
BULGARIEN	Alla tullkontor	
TJECKIEN	Alla tullkontor	
DANMARK	Alla tullkontor	
TYSKLAND	Alla tullkontor	
ESTLAND	Alla tullkontor	
IRLAND	Alla tullkontor	
GREKLAND	1) Customs offices of Athens, 12th km of national road Athens-Lamia (A1) 144 10 Metamorphosi	
	2) 1st Customs Office of Thessaloniki, Port of Thessaloniki 54110 Thessaloniki	
SPANIEN	Dependencia de Aduanas e Impuestos Especiales de Cádiz	
	Dependencia de Aduanas e Impuestos Especiales de Algeciras	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales del Aeropuerto de Málaga-Costa del Sol	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales del Aeropuerto de Zaragoza	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales de Palma de Mallorca	

(¹) EUT L 39, 10.2.2009, s. 1.

Medlemsstat	Tullkontor	Region (om tillämpligt)
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales del Aeropuerto de Las Palmas de Gran Canaria	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales del Aeropuerto de Santa Cruz de Tenerife Norte-Los Rodeos	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales del Aeropuerto de Santa Cruz de Tenerife Sur-Reina Sofia	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales del Aeropuerto de Barcelona-El Prat	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales de Barcelona	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales del Aeropuerto de Santiago de Compostela	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales del Aeropuerto de Madrid-Adolfo Suarez	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales de Madrid-Carretera	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales de Madrid-Ferrocarril	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales del Aeropuerto de Bilbao	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales de Bilbao-Marítima	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales de Bilbao-Carretera-Aparcabisa	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales del Aeropuerto de Valencia-Manises	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales de Valencia-Marítima	
	Administración de Aduanas e Impuestos Especiales del Aeropuerto de Alicante	
FRANKRIKE	Alla tullkontor	

Medlemsstat	Tullkontor	Region (om tillämpligt)
KROATIEN	Alla tullkontor	
ITALIEN	Alla tullkontor	
CYPERN	District Customs House of Nicosia	Nicosia
	District Customs House of Larnaca	Larnaca
	District Customs House of Limassol	Limassol
LETTLAND	Alla tullkontor	
LITAUEN	Alla tullkontor	
LUXEMBURG	Luxembourg Aéroport (LU715000)	
	Centre douanier (LU704000)	
UNGERN	Nemzeti Adó- és Vámhivatal megyei (fővárosi) adó-és vámigazgatóságai [all County Directorates and Budapest Capital Directorate of National Tax and Customs Authority]	
	Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatóság [Directorate of Priority Taxpayers of National Tax and Customs Authority]	
	Nemzeti Adó- és Vámhivatal Repülőtéri Igazgatóság [Budapest Airport Directorate of National Tax and Customs Authority]	
MALTA	Customs Economic Procedures Unit Lascaris Wharf, Valletta VLT 1920	
NEDERLÄNDERNA	Alla tullkontor	
ÖSTERRIKE	Alla tullkontor	
POLEN	Alla tullkontor	
PORTUGAL	Alfândega Marítima de Lisboa	
	Alfândega do Aeroporto de Lisboa	
	Alfândega de Alverca	
	Alfândega de Leixões	
	Alfândega do Aeroporto de Sá Carneiro (Porto)	
	Alfândega do Funchal	
	Alfândega de Ponta Delgada	
RUMÄNIEN	Alla tullkontor	
SLOVENIEN	Alla tullkontor	

Medlemsstat	Tullkontor	Region (om tillämpligt)
SLOVAKIEN	Alla tullkontor	
FINLAND	Alla tullkontor	
SVERIGE	Alla tullkontor	
FÖRENADE KUNGARIKET	Alla större tullkontor i Förenade kungariket”	

Rättelse EUT C 230, 2018

Artikel 6 – Administrativt samarbete

[5506] För tillämpningen av denna förordning ska bestämmelserna i förordning (EG) nr 515/97 (Smugglingslagen m.m./Internationellt tullsamarbete [8551] o.f.) och särskilt bestämmelserna om sekretess för uppgifter gälla i tillämpliga delar.

Förutom det samarbete som föreskrivs i första stycket ska medlemsstaterna inom ramen för sina ömsesidiga förbindelser vidta alla nödvändiga åtgärder för att få till stånd samarbete mellan tullmyndigheterna och de behöriga myndigheter som avses i artikel 4 i direktiv 93/7/EEG.

Artikel 7 – Tillämpningsföreskrifter

[5507] Beslut om de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning, särskilt de som gäller de formulär som ska användas (t.ex. modell och tekniska egenskaper), ska antas enligt det förfarande som avses i artikel 8.2.

Artikel 8 – Kommitté

[5508] 1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Artikel 9 – Påföljder

[5509] Medlemsstaterna ska fastställa påföljder för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder genomförs. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 10 – Rapportering

[5510] 1. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits enligt denna förordning.

Kommissionen ska vidarebefordra denna information till de andra medlemsstaterna.

2. Vart tredje år ska kommissionen framlägga en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av denna förordning.

Rådet ska på förslag från kommissionen vart tredje år se över och, när det är lämpligt, revidera de belopp som anges i bilaga I [5513] på grundval av de ekonomiska och monetära indextalen inom gemenskapen.

Artikel 11 – Upphävande

[5511] Förordning (EEG) nr 3911/92, ändrad genom de förordningar som är upptagna i bilaga II, ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III [5515].

Artikel 12 – Ikraftträdande

[5512] Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 39, den 10 februari 2009.

	Kapitel 86–89
15. Andra antikviteter som inte ingår i kategorierna A.1–A.14	
a) mellan 50 och 100 år gamla	
leksaker, spel	Kapitel 95
glasföremål	7013
guld- och silversmide	7114
möbler	Kapitel 94
optiska, fotografiska och kinematografiska apparater	Kapitel 90
musikinstrument	Kapitel 92
ur, klockor och delar av sådana	Kapitel 91
träarbeten	Kapitel 44
keramiska föremål	Kapitel 69
gobelänger	5805 00 00
mattor	Kapitel 57
tapeter	4814
vapen	Kapitel 93
b) äldre än 100 år	9706 00 00

Kulturföremål i kategorierna A.1–A.15 omfattas av denna förordning bara om deras värde motsvarar eller överstiger de ekonomiska gränsvärdena under B.

B. Ekonomiska gränsvärden tillämpliga på vissa kategorier under A (i euro)

Värde:

Oavsett värde

- 1 (arkeologiska föremål)
- 2 (delar från minnesmärken)
- 9 (inkunabler och manuskript)
- 12 (arkiv)

15 000

- 5 (mosaiker och teckningar)

- 6 (gravyrer)

- 8 (fotografier)

- 11 (tryckta kartor)

30 000

- 4 (akvareller, gouacher och pasteller)

50 000

- 7 (statyer)

- 10 (böcker)

- 13 (samlingar)

- 14 (transportmedel)

- 15 (alla andra föremål)

150 000

- 3 (tavlor)

Bedömningen av om villkoren för ekonomiskt gränsvärde är uppfyllda måste göras när en ansökan om exportlicens lämnas in. Det ekonomiska värdet är det som kulturföremålet har i den medlemsstat som anges i artikel 2.2.

För de medlemsstater som inte har euro som valuta ska de värden som uttrycks i euro i bilaga I [5513] omräknas och uttryckas i nationell valuta till växelkursen av den 31 december 2001 publicerad i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Detta motvärde i nationell valuta ska ses över vartannat år med början den 31

december 2001. Motvärdet ska beräknas utifrån en genomsnittlig dagskurs för dessa valutor uttryckta i euro under 24 månader bakåt räknat från den sista augusti före den 31 december då översynen utförs. Denna beräkningsmetod ska på kommissionens förslag granskas av den rådgivande kommittén för kulturföremål, i princip två år efter det att den tillämpats för första gången. Vid varje översyn ska värden uttryckta i euro och motvärden i nationell valuta regelbundet offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* under de första dagarna i november före den dag då översynen får verkan.

(¹) Som är äldre än 50 år och inte tillhör upphovsmannen.

(²) Som det definieras av EG-domstolen i dess dom i mål 252/84 enligt följande: "Samlarobjekt enligt nr 97.05 i Gemensamma tulltaxan är föremål som har de egenskaper som krävs för att ingå i en samling, dvs. föremål som är relativt sällsynta och normalt inte används för sitt ursprungliga ändamål, som omsätts särskilt utanför den normala handeln med liknande bruksföremål och som har högt värde."

Bilaga II

[5514] Upphävd förordning och ändringar av denna i kronologisk ordning

Rådets förordning (EEG) nr 3911/92

(EGT L 395, 31.12.1992, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 2469/96

(EGT L 335, 24.12.1996, s. 9)

Rådets förordning (EG) nr 974/2001

(EGT L 137, 19.5.2001, s. 10)

Rådets förordning (EG) nr 806/2003

(EUT L 122, 16.5.2003, s. 1)

Endast bilaga I.2

Bilaga III

[5515] Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 3911/92	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2 första stycket, inledande ord	Artikel 2.2 första stycket, inledande ord
Artikel 2.2 första stycket, första strecksatsen	Artikel 2.2 första stycket a
Artikel 2.2 första stycket, andra strecksatsen	Artikel 2.2 första stycket b
Artikel 2.2 andra stycket	Artikel 2.2 andra stycket
Artikel 2.2 tredje stycket	Artikel 2.2 tredje stycket
Artikel 2.2 fjärde stycket	Artikel 2.2 fjärde stycket
Artikel 2.3	Artikel 2.3
Artikel 2.4	Artikel 2.4
Artikel 3–9	Artikel 3–9
Artikel 10 första stycket	Artikel 10.1 första stycket
Artikel 10 andra stycket	Artikel 10.1 andra stycket
Artikel 10 tredje stycket	Artikel 10.2 första stycket
Artikel 10 fjärde stycket	–
Artikel 10 femte stycket	Artikel 10.2 andra stycket
–	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Bilaga A.1, A.2 och A.3	Bilaga I A.1, A.2 och A.3
Bilaga A.3A	Bilaga I A.4
Bilaga A.4	Bilaga I A.5
Bilaga A.5	Bilaga I A.6
Bilaga A.6	Bilaga I A.7
Bilaga A.7	Bilaga I A.8
Bilaga A.8	Bilaga I A.9
Bilaga A.9	Bilaga I A.10
Bilaga A.10	Bilaga I A.11
Bilaga A.11	Bilaga I A.12
Bilaga A.12	Bilaga I A.13
Bilaga A.13	Bilaga I A.14
Bilaga A.14	Bilaga I A.15
Bilaga Del B	Bilaga I, Del B
–	Bilaga II
–	Bilaga III